

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 14.3.2018.
COM(2018) 139 final

2018/0066 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i
zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (kodificirani tekst)**

OBRAZLOŽENJE

1. U kontekstu Europe građana Komisija veliku važnost pridaje pojednostavnjenju i objašnjenju prava Unije kako bi ono bilo jasnije i pristupačnije građanima te kako bi se građanima dala mogućnost i prilika da ostvare svoja posebna prava koja su im njime dana.

Taj cilj ne može se ostvariti sve dok brojne odredbe koje su nekoliko puta izmijenjene, često i znatno, ostaju razasute u različitim aktima, pa se moraju tražiti dijelom u izvornom aktu, a dijelom u aktima o izmjenama. Kako bi se pronašla pravila na snazi, potreban je opsežan istraživački rad i usporedba mnogih različitih akata.

Zbog toga je od ključne važnosti i kodifikacija pravila koja su često mijenjana kako bi pravo bilo jasno i transparentno.

2. Komisija je 1. travnja 1987. donijela odluku¹ da će svojem osoblju dati uputu o tome da bi sve akte trebalo kodificirati nakon najviše deset izmjena, naglasivši kako je riječ o minimalnom zahtjevu te da bi odjeli morali nastojati kodificirati tekstove za koje su nadležni i u kraćim razmacima kako bi se osiguralo da su odredbe jasno i lako razumljive.

3. To je potvrđeno u Zaključcima predsjedništva Europskog vijeća u Edinburghu (u prosincu 1992.)² te je naglašena važnost kodifikacije jer se njome osigurava izvjesnost u pogledu prava koje se primjenjuje na određeni predmet u određeno vrijeme.

Kodifikacija se mora obaviti u cijelosti u skladu s uobičajenim postupkom za donošenje akata Unije.

Budući da se akti koji se kodificiraju sadržajno ne izmjenjuju, Europski parlament, Vijeće i Komisija sporazumjeli su se u međuinstitucijskom sporazumu od 20. prosinca 1994. da se za brzo donošenje kodificiranih akata može primijeniti ubrzani postupak.

4. Svrha je ovog prijedloga kodificirati Uredbu Vijeća (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva³. Novom uredbom nadomjestit će se razni akti koji su u nju ugrađeni⁴; u ovaj se prijedlog u cijelosti prenosi sadržaj akata koji se kodificiraju te se njime oni objedinjuju u jedan akt samo uz one formalne izmjene koje su potrebne za kodifikaciju.

5. Prijedlog kodifikacije izrađen je na temelju privremene konsolidacije, na 24 službena jezika Uredbe (EZ) br. 539/2001 i akata o njihovim izmjenama, koju je obavio Ured za publikacije Europske unije s pomoću sustava za obradu podataka. U slučajevima kada su člancima dani novi brojevi, korelacija između starih i novih brojeva prikazana je u tablici u Prilogu IV. ovog Uredbi.

¹ COM(87) 868 PV.

² Vidi Prilog 3. dijelu A. Zaključaka.

³ Unesena u zakonodavni program za 2017.

⁴ Vidi Prilog III. ovom prijedlogu.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (kodificirani tekst)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o ☒ funkcioniranju Europske unije ☒, a posebno njegov članak ☒ 77. stavak 2. točku (a) ☒,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora⁵,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Uredba (EZ) br. 539/2001⁶ Europskog parlamenta i Vijeća bila je značajno izmijenjena nekoliko puta⁷. U interesu jasnoće i racionalnosti, ovu Uredbu potrebno je kodificirati.

↓ 2414/2001 članak 1. stavak 1.

- (2) Ovom se Uredbom u cijelosti usklađuje popis trećih zemalja čiji državljani moraju posjedovati vize za prelazak vanjskih granica država članica i onih čiji državljani su izuzeti od te obveze.

↓ 509/2014 uvodna izjava 2.
(prilagođeno)

- (3) Utvrđivanje trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu ili su izuzeti od tog zahtjeva provodi se na temelju ☒ pažljive individualne ocjene različitih kriterija ☒. Ova se ocjena treba provoditi periodično i mogla bi dovesti do zakonodavnih prijedloga o izmjenama Priloga I. i II. ovoj Uredbi, unatoč tome što u posebnim slučajevima postoji mogućnost izmjena priloga koje se posebno odnose na neku

⁵ SL C [...], [...], str. [...].

⁶ Uredba Vijeća (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 81, 21.3.2001., str. 1.).

⁷ Vidi Prilog III.

državu, na primjer kao ishod procesa liberalizacije viznog režima ili kao krajnja posljedica privremene obustave izuzeća od obveze posjedovanja vize.

↓ 509/2014 uvodna izjava 3.

- (4) Sastav popisa trećih zemalja iz Priloga I. i II. treba biti i ostati dosljedan kriterijima utvrđenima ovom Uredbom. Upućivanja na treće zemlje za koje se situacija u pogledu ovih kriterija promijenila treba prenijeti iz jednog Priloga u drugi.
-

↓ 509/2014 uvodna izjava 8.

- (5) Razvoji događaja u međunarodnom pravu kojima se uzrokuju promjene u statusu ili imenu određenih zemalja ili entiteta trebaju se odraziti u Prilogu I. i II.
-

↓ 539/2001 uvodna izjava 6.
(prilagođeno)

- (6) Kako Ugovor o Europskom gospodarskom prostoru izuzima državljane Islanda, Lihtenštajna i Norveške od zahtjeva za vizu, ove zemlje ☒ ne bi trebale biti uvrštene u ☒ popis ☒ trećih zemalja čiji su državljani izuzeti od obveze posjedovanja vize ☒.
-

↓ 453/2003 uvodna izjava 3.
(prilagođeno)

- (7) Švicarska ☒ ne bi trebala biti uvrštena u popis trećih zemalja čiji su državljani izuzeti od obveze posjedovanja vize ☒ jer se Sporazumom između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Švicarske Konfederacije, s druge strane, o slobodnom kretanju osoba, predviđa slobodno kretanje bez viza za državljane Švicarske i država članica.
-

↓ 539/2001 uvodna izjava 7.
(prilagođeno)

- (8) U odnosu na osobe bez državljanstva i osobe s priznatim izbjegličkim statusom, ne dovodeći u pitanje obveze iz međunarodnih ugovora potpisanih od strane država članica, a posebno Europskog sporazuma o ukidanju viza za izbjeglice, potpisanog u Strasbourgu 20. travnja 1959. godine, odluka o zahtjevu za vizu ili izuzeću trebala bi ovisiti o trećoj zemlji u kojoj te osobe imaju boravište i koja je izdala njihove putne isprave. Međutim, s obzirom na razlike u nacionalnom zakonodavstvu koje se primjenjuje na osobe bez državljanstva i osobe s priznatim izbjegličkim statusom, države članice ☒ bi trebale moći ☒ odlučiti ☒ treba ☒ li ove kategorije osoba ☒ izuzeti ☒ ako je treća zemlja u kojoj ove osobe imaju boravište i koja je izdala njihove putne isprave, treća zemlja čiji su državljani oslobođeni od zahtjeva za vizu.

↓ 1932/2006 uvodna izjava 7.
(prilagođeno)

- (9) ☒ U skladu s ☒ Uredbom (EZ) br. 1931/2006 Europskog parlamenta i Vijeća⁸ izuzeće od ☒ obveze posjedovanja ☒ vize ☒ trebalo bi utvrditi ☒ za nositelje ☒ dozvole ☒ za lokalni pogranični promet.
-

↓ 1932/2006 uvodna izjava 5.
(prilagođeno)

- (10) Države članice ☒ trebale bi imati mogućnost ☒ predvidjeti izuzeća od ☒ obveze posjedovanja ☒ vize za nositelje određenih putovnica koje nisu redovne putovnice.
-

↓ 539/2001 uvodna izjava 8.
(prilagođeno)

- (11) U određenim slučajevima kada su potrebna posebna pravila za vizu, države članice ☒ trebale bi imati mogućnost ☒ izuzeti određene kategorije osoba od ☒ obveze posjedovanja ☒ vize ili za njih uvesti tu obvezu u skladu s javnim međunarodnim pravom ili običajima.
-

↓ 1932/2006 uvodna izjava 6.
(prilagođeno)

- (12) Države članice ☒ trebale bi imati mogućnost ☒ izuzeti od ☒ obveze posjedovanja ☒ vize priznate izbjeglice, sve osobe bez državljanstva, one koje su obuhvaćene Konvencijom o pravnom položaju osoba bez državljanstva od 28. rujna 1954., kao i one osobe koje nisu obuhvaćene tom Konvencijom, te učenike koji su na školskom izletu u slučaju da te skupine osoba imaju boravište u trećoj zemlji ☒ koja je uvrštena u popis trećih zemalja čiji su državljani izuzeti od obveze posjedovanja vize ☒.
-

↓ 1932/2006 uvodna izjava 8.
(prilagođeno)

- (13) Rješenja koja upravljaju izuzećima od zahtjeva za pribavljanje vize u potpunosti bi trebala odražavati stvarnu praksu. Određene države članice dozvoljavaju izuzeća od zahtjeva za pribavljanje vize za državljane trećih zemalja ☒ koje su uvrštene u popis trećih zemalja od čijih državljana se zahtijeva posjedovanje vize pri prelasku vanjskih granica država članica ☒ koji su pripadnici oružanih snaga koje putuju u sklopu misija NATO-a ili Partnerstva za mir. Zbog pravne sigurnosti, ova izuzeća koja se temelje na međunarodnim obvezama koje su izvan zakonodavstva ☒ Unije ☒, trebala bi se navesti u ☒ ovoj ☒ Uredbi.
-

⁸ Uredba (EZ) br. 1931/2006 Europskog parlamenta i vijeća od 20. prosinca 2006. o utvrđivanju pravila o malograničnom prometu na vanjskim kopnenim granicama država članica te o izmjeni odredaba Schengenske konvencije (SL L 405, 30.12.2006., str. 1.).

↓ 1289/2013 uvodna izjava 3.

- (14) Potpuni vizni reciprocitet cilj je kojemu bi Unija trebala stremiti na proaktivan način u svojim odnosima s trećim zemljama te na taj način doprinijeti poboljšanju vjerodostojnosti i dosljednosti vanjske politike Unije.

↓ 539/2001 uvodna izjava 5.,
1289/2013 uvodna izjava 1.
(prilagođeno)

- (15) Trebalo bi predvidjeti mehanizam ☒ Unije ☒ kojim će se omogućiti provedba načela ☒ reciprociteta ☒ ako jedna od trećih zemalja ☒ koja je uvrštena u popis trećih zemalja čiji su državljani izuzeti od obveze posjedovanja vize ☒ odluči uvesti vize za državljane jedne ili više država članica. Taj mehanizam ☒ trebao bi ☒ predstavljati solidarnu reakciju Unije u slučaju da ☒ takva ☒ treća zemlja primjenjuje zahtjev za vizu za državljane najmanje jedne države članice.

↓ 1289/2013 uvodna izjava 2.
(prilagođeno)

- (16) Nakon primitka obavijesti države članice da treća zemlja, ☒ koja je uvrštena u popis trećih zemalja čiji su državljani izuzeti od obveze posjedovanja vize ☒, primjenjuje zahtjev za vizu za državljane te države članice, sve države članice trebale bi zajednički reagirati te na taj način izraziti reakciju Unije na situaciju koja utječe na Uniju u cjelini te koja njezine građane podvrgava različitom postupanju.

↓ 1289/2013 uvodna izjava 11.
(prilagođeno)

- (17) Kako bi se osigurala primjerena uključenost Europskog parlamenta i Vijeća u drugoj fazi primjene mehanizma reciprociteta, a s obzirom na osjetljivu političku narav suspenzije izuzeća od obveze zahtjeva za vizu za sve državljane treće zemlje ☒ koja je uvrštena u popis trećih zemalja čiji su državljani izuzeti od obveze posjedovanja vize ☒ i njezine horizontalne posljedice za države članice, za zemlje pridružene Schengenu i za samu Uniju, posebno za njihove vanjske odnose i za ukupno funkcioniranje schengenskog prostora, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s određenim elementima mehanizma reciprociteta. Dodjeljivanjem takve ovlasti Komisiji uzima se u obzir potreba za političkom raspravom o politici Unije o vizama u schengenskom prostoru. To također odražava potrebu za osiguranjem ☒ dostatne ☒ transparentnosti i pravne sigurnosti u primjeni mehanizma reciprociteta na sve državljane dotične treće zemlje, posebno odgovarajućom privremenom izmjenom Priloga II. ovoj Uredbi. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka ☒, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016⁹. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, ☒ Europski

⁹ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

parlament i Vijeće ☒ primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručne skupine Komisije koja se bavi pripremom delegiranih akata ☒.

↓ 1289/2013 uvodna izjava 4.
(prilagođeno)

- (18) Ova Uredba trebala bi ☒ predvidjeti ☒ mehanizam privremene suspenzije izuzeća od zahtjeva za vizu za treću zemlju ☒ koja je uvrštena u popis trećih zemalja čiji su državljani izuzeti od obveze posjedovanja vize ☒ („mehanizam suspenzije”) u izvanrednoj situaciji koja zahtijeva hitnu reakciju kako bi se uklonile poteškoće s kojima je suočena najmanje jedna država članica, uzimajući u obzir cjelokupni utjecaj izvanredne situacije na Uniju u cjelini.
-

↓ 1289/2013 uvodna izjava 12.
(prilagođeno)

- (19) Kako bi se osigurala učinkovita primjena mehanizma suspenzije i određenih odredaba mehanizma reciprociteta, a osobito da bi se omogućilo da se svi relevantni faktori i moguće posljedice primjene tih mehanizama primjereno uzmu u obzir, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u vezi s utvrđivanjem kategorija državljana dotične treće zemlje na koje bi se trebala primjenjivati privremena suspenzija izuzeća od zahtjeva za vizu u okviru mehanizma reciprociteta, pripadajućeg trajanja te suspenzije, kao i ovlasti za provedbu mehanizma suspenzije. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁰. Za donošenje takvih provedbenih akata trebalo bi koristiti postupak ispitivanja.
-

↓ 1289/2013 uvodna izjava 7.
(prilagođeno)

- (20) Potrebno je izbjegavati i spriječiti svaku zlouporabu koja proizlazi iz izuzeća od zahtjeva za vizu za kratkotrajne boravke državljana treće zemlje kada oni predstavljaju prijetnju javnom poretku ☒ (ordre public) ☒ i unutarnjoj sigurnosti dotične države članice.
-

↓ 2017/371 uvodna izjava 2.

- (21) Mehanizam suspenzije trebao bi omogućiti državama članicama obavješćivanje o okolnostima zbog kojih bi se izuzeće moglo suspendirati i Komisiji omogućiti aktiviranje mehanizma suspenzije na vlastitu inicijativu.
-

↓ 2017/371 uvodna izjava 3.
(prilagođeno)

- (22) Posebice, upotrebu mehanizma suspenzije trebalo bi olakšati kraćim referentnim razdobljima i rokovima, čime bi se postupak ubrzao, te bi mogući razlozi za

¹⁰ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

suspenziju trebali uključiti smanjenje suradnje na ponovnom prihvatu kao i znatno povećanje rizika za javni poredak ili unutarnju sigurnost država članica. To smanjenje suradnje na ponovnom prihvatu trebalo bi obuhvatiti znatno povećanje stope odbijenih zahtjeva za ponovni prihvati, među ostalim državljana trećih zemalja koji su prošli kroz dotičnu treću zemlju ako se sporazumom o ponovnom prihvatu koji su sklopile Unija ili država članica i ta treća zemlja propisuje takva obveza ponovnog prihvata. Mehanizam suspenzije Komisija bi trebala moći aktivirati ☒ u slučaju da ☒ treća zemlja ne surađuje u pogledu ponovnog prihvata, posebno ako su dotična treća zemlja i Unija sklopile sporazum o ponovnom prihvatu.

↓ 2017/371 uvodna izjava 4.

- (23) Za potrebe mehanizma suspenzije znatno povećanje podrazumijeva povećanje iznad granične vrijednosti od 50 %. Ono također može podrazumijevati manje povećanje ako Komisija smatra da je to primjenjivo u određenom slučaju koji je prijavila dotična država članica.
-

↓ 2017/371 uvodna izjava 5.

- (24) Za potrebe mehanizma suspenzije niska stopa priznavanja podrazumijeva stopu priznavanja zahtjeva za azil od oko 3 ili 4 %. Ona također može podrazumijevati višu stopu priznavanja ako Komisija smatra da je to primjenjivo u određenom slučaju o kojem je dotična država članica obavijestila.
-

↓ 2017/371 uvodna izjava 6.
(prilagođeno)

- (25) Potrebno je izbjegavati i spriječiti svaku zlouporabu izuzeća od zahtjeva za vizu ako ono dovodi do povećanja migracijskog pritiska koji proizlazi, na primjer, iz povećanja broja neosnovanih zahtjeva za azil, i ako dovodi do neosnovanih zahtjeva za boravišne dozvole.
-

↓ 2017/371 uvodna izjava 7.

- (26) Kako bi se osiguralo da se posebni zahtjevi koji su upotrijebljeni za procjenu primjerenosti izuzeća od zahtjeva za vizu, odobrenog zbog uspješno zaključenog dijaloga o liberalizaciji viznog režima, i dalje ispunjavaju tijekom vremena, Komisija bi trebala pratiti stanje u dotičnim trećim zemljama. Komisija bi posebnu pozornost trebala posvetiti stanju ljudskih prava u dotičnim trećim zemljama.
-

↓ 2017/371 uvodna izjava 8.
(prilagođeno)

- (27) Komisija bi trebala redovito izvješćivati Europski parlament i Vijeće, najmanje jednom godišnje, tijekom razdoblja od sedam godina od stupanja na snagu liberalizacije viznog režima za ☒ dotičnu ☒ treću zemlju, a nakon toga ☒ kad god ☒ Komisija smatra da je to potrebno ili na zahtjev Europskog parlamenta ili Vijeća.

↓ 2017/371 uvodna izjava 9.

- (28) Komisija bi prije donošenja bilo kakve odluke o privremenoj suspenziji izuzeća od zahtjeva za vizu za državljane neke treće zemlje trebala uzeti u obzir stanje ljudskih prava u toj trećoj zemlji i moguće posljedice suspenzije izuzeća od zahtjeva za vizu za to stanje.
-

↓ 2017/371 uvodna izjava 11.

- (29) Suspenzija izuzeća od zahtjeva za vizu provedbenim aktom trebala bi obuhvatiti određene kategorije državljana dotične treće zemlje upućivanjem na relevantne vrste putnih isprava i, prema potrebi, dodatne kriterije, kao što su osobe koje prvi put putuju na državno područje država članica. Provedbenim aktom trebalo bi utvrditi kategorije državljana na koje bi se suspenzija trebala primjenjivati, uzimajući u obzir posebne okolnosti o kojima je obavijestila jedna država članica ili više njih ili o kojima je izvijestila Komisija, kao i načelo proporcionalnosti.
-

↓ 2017/371 uvodna izjava 12.
(prilagođeno)

- (30) Kako bi se osigurala primjerena uključenost Europskog parlamenta i Vijeća u provedbu mehanizma suspenzije, s obzirom na politički osjetljivu prirodu suspenzije izuzeća od zahtjeva za vizu za sve državljane treće zemlje ☒ koja je uvrštena u popis trećih zemalja od čijih državljana se zahtijeva posjedovanje vize pri prelasku vanjskih granica država članica ☒ i njezine horizontalne posljedice za države članice i samu Uniju, a posebno za njihove vanjske odnose i opće funkcioniranje schengenskog prostora, u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u vezi s privremenom suspenzijom izuzeća od zahtjeva za vizu za državljane dotičnih trećih zemalja.
-

↓ 539/2001 uvodna izjava 9.
(prilagođeno)

- (31) Kako bi se osiguralo da se ☒ viznim režimom ☒ upravlja otvoreno i da su dotične osobe obaviještene, države članice bi trebale priopćiti ☒ Komisiji ☒ i ostalim državama članicama koje mjere poduzimaju na temelju ove Uredbe. Iz istih razloga, te informacije bi također trebale biti objavljene u *Službenom listu Europske* ☒ *unije* ☒.
-

↓ 539/2001 uvodna izjava 10.
(prilagođeno)

- (32) Uvjeti za ulazak na državno područje država članica ili izdavanje viza ne ☒ bi trebalo ☒ utjecati na pravila koja uređuju priznavanje valjanosti putnih isprava.
-

↓ 539/2001 uvodna izjava 11.
(prilagođeno)

- (33) U skladu s načelom proporcionalnosti ☒ utvrđenim u ☒ članku 5. Ugovora ☒ o Europskoj uniji ☒, ☒ primjena ☒ Uredbe o popisu trećih zemalja čiji državljani

moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva potrebno je i odgovarajuće je sredstvo osiguranja da zajednička ☒ vizna politika djeluje ☒ učinkovito.

↓ 1289/2013 uvodna izjava 10.
(prilagođeno)

- (34) ☒ Ova ☒ Uredba ne bi trebala dovoditi u pitanje primjenu međunarodnih sporazuma koje je Europska zajednica sklopila prije stupanja na snagu Uredbe ☒ (EZ) br. 539/2001 ☒ u kojima se upućuje na potrebu odstupanja od zajedničke ☒ vizne politike ☒, uzimajući u obzir sudsku praksu Suda Europske unije.

↓ 509/2014 uvodna izjava 9.

- (35) U pogledu Islanda i Norveške, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma koji je Vijeće Europske Unije sklopilo s Republikom Islandom i Kraljevinom Norveškom u vezi s pridruživanjem tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine¹¹ koji su obuhvaćeni područjem iz članka 1. točke (B) Odluke Vijeća 1999/437/EZ¹².

↓ 509/2014 uvodna izjava 10.

- (36) U pogledu Švicarske, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma koji su potpisali Europska unija, Europska zajednica i Švicarska Konfederacija o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine¹³ koji su obuhvaćeni područjem iz članka 1. točaka (B) i (C) Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ¹⁴.

↓ 509/2014 uvodna izjava 11.

- (37) U pogledu Lihtenštajna, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajn o pristupanju Kneževine Lihtenštajn Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine¹⁵ koji su obuhvaćeni područjem iz članka 1. točaka (B) i (C) Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2011/350/EZ¹⁶.

¹¹ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

¹² Odluka Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim mehanizmima primjene Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 176, 10.7.1999., str. 31.).

¹³ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

¹⁴ Odluka Vijeća 2008/146/EZ od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske zajednice, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008., str. 1.).

¹⁵ SL L 160, 18.6.2011., str. 21.

¹⁶ Odluka Vijeća 2011/350/EU od 7. ožujka 2011. o sklapanju, u ime Europske unije, Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju

↓ 509/2014 uvodna izjava 12.

- (38) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojoj Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ¹⁷ Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

↓ 509/2014 uvodna izjava 13.

- (39) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojoj Irska ne sudjeluje u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ¹⁸. Irska stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje,

↓ 539/2001

DONIJELI SU SLJEDEĆU UREDBU:

↓ 509/2014 članak 1. stavak 1.
(prilagođeno)

Članak 1.

Ovom se Uredbom ☒ utvrđuju ☒ treće zemalje čiji državljani moraju imati vizu ili su izuzeti od tog zahtjeva, na temelju pojedinačne ocjene niza različitih kriterija koji se, između ostalog, odnose na nezakonitu imigraciju, javni poredak i sigurnost, ekonomske pogodnosti, posebno u vidu turizma i vanjske trgovine te na vanjske odnose Unije s predmetnim trećim zemljama, posebno uključujući pitanja ljudskih prava i temeljnih sloboda kao i posljedice regionalne usklađenosti i uzajamnosti.

↓ 610/2013 članak 4. stavak 2.

Članak 2.

Za potrebe ove Uredbe, viza' znači viza kako je definirana u članku 2. stavku 2. točki (a) Uredbe (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁹.

Kneževine Lihtenštajn Sporazumu Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pristupanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, u vezi s ukidanjem kontrola na unutarnjim granicama i kretanju osoba (SL L 160, 18.6.2011., str. 19.).

¹⁷ Odluka Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u nekim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 131, 1.6.2000., str. 43.).

¹⁸ Odluka Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u nekim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 64, 7.3.2002., str. 20.).

¹⁹ Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 243, 15.9.2009., str. 1.).

↓ 539/2001 (prilagođeno)

Članak 3.

1. Državljeni trećih zemalja ☒ koje su navedne ☒ u Prilogu I. dužni su posjedovati vizu pri prelasku vanjskih granica država članica.

↓ Ispravak SL L 29, 3.2.2007.,
str. 10.

2. Ne dovodeći u pitanje zahtjeve koji proizlaze iz Europskog sporazuma o ukidanju viza za izbjeglice potpisanog u Strasbourgu 20. travnja 1959., priznate izbjeglice i osobe bez državljanstva moraju imati vizu kod prelaska vanjskih granica država članica ako je treća zemlja u kojoj imaju boravište i koja im je izdala putne isprave navedena u Prilogu I. ovoj Uredbi.

↓ 539/2001 (prilagođeno)
→₁ 610/2013 članak 4. stavak 1.

Članak 4.

1. →₁ Državljeni trećih zemalja koje su ☒ navedene ☒ u Prilogu II. oslobođeni su od zahtjeva utvrđenih u članku 3. stavku 1., za boravak koji nije dulji od 90 dana tijekom bilo kojeg razdoblja od 180 dana. ←

↓ Ispravak SL L 29, 3.2.2007.,
str. 10. (prilagođeno)

2. Izuzeće od zahtjeva za pribavljanje vize također imaju:

- (a) državljani trećih zemalja navedenih u Prilogu I. ovoj Uredbi koji su nositelji ☒ dozvole ☒ za lokalni pogranični promet koje su izdale države članice u skladu s Uredbom (EZ) br. 1931/2006 kada spomenuti nositelji ostvaruju svoja prava u okviru režima lokalnog pograničnog prometa;
- (b) učenici koji su državljani trećih zemalja navedenih u Prilogu I. ovoj Uredbi s boravištem u državi članici koja primjenjuje Odluku Vijeća 94/795/PUP²⁰ i koji putuju u sklopu školskog izleta kao članovi skupine učenika uz pratnju učitelja iz dotične škole;
- (c) priznate izbjeglice, osobe bez državljanstva i druge osobe koje nemaju državljanstvo nijedne države, a koje imaju boravište u državi članici i imaju putnu ispravu koju je izdala dotična država članica.

²⁰ Odluka Vijeća 94/795/PUP od 30. studenoga 1994. o zajedničkom djelovanju koje je Vijeće usvojilo na temelju članka K. stavka 3. točke 2. podtočke (b) Ugovora o Europskoj uniji koji se odnosi na putovanje đaka iz trećih zemalja s nastanom u državi članici (SL L 327, 19.12.1994., str. 1.).

Članak 5.

Državljeni novih trećih zemalja koje su prije bile dio ☒ trećih ☒ zemalja ☒ koje su navedene ☒ u Prilogima I. i II. podliježu odredbama članka 3. i 4. ako i dok Vijeće ne odluči drukčije sukladno postupku predviđenim u mjerodavnim odredbama Ugovora ☒ o funkcioniranju Europske unije ☒.

Članak 6.

1. Država članica može predvidjeti iznimke od zahtjeva za vizu predviđenog člankom 3. ili od izuzeća od zahtjeva za vizu predviđenog člankom 4. u odnosu na:

- (a) nositelje diplomatskih putovnica, službenih putovnica/putovnica za obavljanje službenih zadataka ili posebnih putovnica;
 - (b) članove civilne posade zrakoplova i plovila tijekom izvršavanja njihovih dužnosti;
 - (c) članove civilne posade plovila, kod uplovljavanja, koji su nositelji identifikacijske isprave pomorca izdane u skladu s konvencijama Međunarodne organizacije rada br. 108 od 13. svibnja 1958. ili br. 185 od 16. lipnja 2003., ili Konvencijom Međunarodne pomorske organizacije o olakšavanju međunarodnog pomorskog prometa od 9. travnja 1965.;
 - (d) posadu i članove misija hitne pomoći ili spasilačkih misija u slučaju katastrofe ili nezgode;
 - (e) civilnu posadu brodova koji plove u unutarnjim vodama;
 - (f) nositelje putnih isprava koje su međuvladine međunarodne organizacije čija je članica barem jedna država članica ili drugi subjekti koje dotična država članica priznaje kao subjekte međunarodnog prava, izdali službenicima tih organizacija ili subjekata.
-

2. Država članica može od zahtjeva za pribavljanje vize izuzeti:

- (a) đaka koji ima državljanstvo treće zemlje koja je navedena u Prilogu I. koji ima boravište u trećoj zemlji koja je navedena u Prilogu II. ili u Švicarskoj i Lihtenštajnu i koji putuje u sklopu školskog izleta kao član skupine đaka uz pratnju učitelja iz dotične škole;
- (b) priznate izbjeglice i osobe bez državljanstva ako je treća zemlja u kojoj imaju boravište i koja im je izdala putne isprave jedna od trećih zemalja navedenih u Prilogu II.;

- (c) pripadnici oružanih snaga koji putuju u sklopu misije NATO-a ili Partnerstva za mir i koji imaju isprave i naredbe o kretanju predviđene Sporazumom između stranaka Sjevernoatlantskog ugovora o pravnom položaju njihovih snaga od 19. lipnja 1951.;

↓ 1289/2013 članak 1. stavak 3.
točka (b)

- (d) ne dovodeći u pitanje zahtjeve koji proizlaze iz Europskog sporazuma o ukidanju viza za izbjeglice potpisanog u Strasbourgu 20. travnja 1959., osobe s priznatim statusom izbjeglice i osobe bez državljanstva te druge osobe koje nisu državljani nijedne zemlje, a koje borave u Ujedinjenoj Kraljevini ili Irskoj te posjeduju putnu ispravu koju je izdala Ujedinjena Kraljevina ili Irska, koju priznaje dotična država članica.

↓ 539/2001 (prilagođeno)

3. Država članica može predvidjeti iznimku od izuzeća od zahtjeva za vizu ☒ iz ☒ članka 4. u slučaju osoba koje obavljaju plaćenu aktivnost tijekom svojeg boravka.

↓ 1289/2013 članak 1. stavak 1.
točka (a) (prilagođeno)

Članak 7.

Ako treća zemlja navedena u Prilogu II. primjenjuje zahtjev za vizu za državljane barem jedne države članice, primjenjuju se sljedeće odredbe:

- (a) u roku od 30 dana od početka provedbe zahtjeva za vizu, dotična država članica o tome pisanim putem obavještuje Europski parlament, Vijeće i Komisiju.

Ta obavijest:

- i. sadržava datum početka provedbe zahtjeva za vizu i vrste dotičnih putnih isprava i viza;
- ii. sadržava detaljno objašnjenje preliminarnih mjera koje je dotična država članica poduzela s ciljem osiguravanja putovanja bez vize s trećom zemljom u pitanju te sve relevantne informacije.

Informacije o toj obavijesti Komisija bez odgađanja objavljuje u *Službenom listu Europske unije*, uključujući informacije o datumu početka provedbe zahtjeva za vizu i vrstama dotičnih putnih isprava i viza.

Ako treća zemlja odluči ukinuti zahtjev za vizu prije isteka roka iz prvog podstavka ove točke, obavijest se ne šalje ili se povlači i informacije se ne objavljuju;

- (b) Komisija, odmah nakon dana objave iz točke (a) trećeg podstavka i uz savjetovanje s dotičnom državom članicom, poduzima korake pred tijelima treće zemlje u pitanju, osobito u političkom, gospodarskom i trgovinskom području, kako bi se ponovno uspostavilo ili uvelo putovanje bez vize te bez odgađanja obavještuje Europski parlament i Vijeće o tim koracima;
- (c) ako, u roku od 90 od dana objave iz točke (a) trećeg podstavka i usprkos svim koracima poduzetima u skladu s točkom (b), treća zemlja nije ukinula zahtjev za

vizu, dotična država članica može od Komisije zatražiti da suspendira izuzeće od zahtjeva za vizu za određene kategorije državljana te treće zemlje. Ako država članica uputi takav zahtjev, ona o tome obavješćuje Europski parlament i Vijeće;

(d) pri razmatranju daljnjih koraka u skladu s točkom (e), (f) ili (h), Komisija uzima u obzir rezultate mjera koje je dotična država članica poduzela kako bi se osiguralo putovanje bez vize s trećom zemljom u pitanju, korake poduzete u skladu s točkom (b) te posljedice suspenzije izuzeća od zahtjeva za vizu za vanjske odnose Unije i njezinih država članica s trećom zemljom u pitanju;

(e) ako dotična treća zemlja nije ukinula zahtjev za vizu, Komisija, najkasnije, ☒ u roku ☒ šest mjeseci od dana objave iz točke (a) trećeg podstavka te nakon toga u razdobljima koja ne prelaze šest mjeseci unutar ukupnog razdoblja koje ne smije prekoračiti datum na koji delegirani akt iz točke (f) ☒ stupa na snagu ☒ ili je na njega stavljen prigovor:

i. na zahtjev dotične države članice ili na svoju inicijativu donosi provedbeni akt kojim se privremeno suspendira izuzeće od zahtjeva za vizu za određene kategorije državljana dotične treće zemlje na razdoblje od najviše šest mjeseci. Tim provedbenim aktom utvrđuje se datum, unutar 90 dana od njegova stupanja na snagu, na koji će se suspenzija izuzeća od zahtjeva za vizu početi primjenjivati, uzimajući u obzir dostupne resurse u konzulatima država članica. Prilikom donošenja naknadnih provedbenih akata, Komisija može produljiti razdoblje te suspenzije za dodatna razdoblja od najviše šest mjeseci i može izmijeniti kategorije državljana dotične treće zemlje za koje je izuzeće od zahtjeva za vizu suspendirano.

Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11. stavka 2. Ne dovodeći u pitanje primjenu članka 6., tijekom razdobljâ suspenzije od svih kategorija državljana treće zemlje navedenih u provedbenom aktu zahtjeva se posjedovanje vize pri prelasku vanjskih granica država članica; ili

ii. podnosi izvješće odboru iz članka 11. stavka 1. o procjeni situacije u kojem navodi razloge zbog kojih je odlučila ne suspendirati izuzeće od zahtjeva za vizu te o tome obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

U tom izvješću uzimaju se u obzir svi relevantni čimbenici, poput onih navedenih u točki (d). Na temelju tog izvješća Vijeće i Europski parlament mogu održati političku raspravu;

(f) ako u roku od 24 mjeseca od dana objave iz točke (a) trećeg podstavka dotična treća zemlja nije ukinula zahtjev za vizu, Komisija donosi delegirani akt u skladu s člankom 10. kojim se privremeno suspendira ☒ izuzeće od obveze posjedovanja vize ☒ na razdoblje od 12 mjeseci za državljane te treće zemlje. Delegiranim aktom utvrđuje se datum, unutar 90 dana od njegova stupanja na snagu, na koji će se suspenzija ☒ izuzeća od obveze posjedovanja vize ☒ početi primjenjivati, uzimajući u obzir dostupne resurse u konzulatima država članica, te se na odgovarajući način mijenja Prilog II. Ta se izmjena provodi umetanjem pored naziva treće zemlje u pitanju bilješke u kojoj se navodi da je izuzeće od zahtjeva za vizu suspendirano u odnosu na tu treću zemlju i određuje razdoblje te suspenzije.

Od dana početka primjene suspenzije ☒ izuzeća od obveze posjedovanja vize ☒ za državljane dotične treće zemlje ili od stavljanja prigovora na delegirani akt sukladno

članku 10. stavku 5., svaki provedbeni akt koji je donesen sukladno točki (e) koji se tiče te treće zemlje, prestaje važiti.

Ako Komisija podnese zakonodavni prijedlog kako je navedeno u točki (h), razdoblje suspenzije iz prvog podstavka ove točke produljuje se za šest mjeseci. Bilješka navedena u tom podstavku na odgovarajući se način mijenja.

Ne dovodeći u pitanje primjenu članka 6., tijekom razdobljâ te suspenzije od državljana dotične treće zemlje na koju se odnosi delegirani akt zahtijeva se posjedovanje vize pri prelasku vanjskih granica država članica.

- (g) svaka naknadna obavijest od strane druge države članice sukladno točki (a) koja se tiče iste treće zemlje tijekom razdoblja primjene mjera usvojenih u skladu s točkom (e) ili (f) u vezi s tom trećom zemljom spajaju se u već pokrenute postupke bez produljenja rokova ili razdoblja navedenih u tim točkama;
- (h) ako u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu delegiranog akta iz točke (f) treća zemlja u pitanju nije ukinula zahtjev za vizu, Komisija može podnijeti zakonodavni prijedlog radi izmjene ove Uredbe kako bi se upućivanje na treću zemlju premjestilo iz Priloga II. u Prilog I.;
- (i) postupci iz točaka (e), (f) i (h) ne utječu na pravo Komisije da u bilo kojem trenutku podnese zakonodavni prijedlog radi izmjene ove Uredbe kako bi se upućivanje na dotičnu treću zemlju premjestilo iz Priloga II. u Prilog I.;
- (j) ako treća zemlja u pitanju ukine zahtjev za vizu, dotična država članica o tome odmah obavješćuje Europski parlament, Vijeće i Komisiju. Komisija bez odgađanja objavljuje tu obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Svaki provedbeni ili delegirani akt donesen na temelju točke (e) ili (f), a koji se odnosi na treću zemlju u pitanju, prestaje važiti sedam dana nakon objave iz prvog podstavka ove točke. Ako je treća zemlja u pitanju uvela zahtjev za vizu za državljane dvije ili više država članica, provedbeni ili delegirani akti koji se odnose na tu treću zemlju prestaju važiti sedam dana nakon objave obavijesti o zadnjoj državi članici čiji su državljani bili podvrgnuti zahtjevu za vizu od strane te treće zemlje. Bilješka navedena u točki (f) prvom podstavku briše se prestankom važenja dotičnog delegiranog akta. Komisija bez odgađanja objavljuje informaciju o tom prestanku važenja u *Službenom listu Europske unije*.

Ako treća zemlja u pitanju ukine zahtjev za vizu bez da dotična država članica o tome pošalje obavijest u skladu s prvim podstavkom ove točke, Komisija na svoju inicijativu bez odgađanja provodi objavu iz navedenog podstavka te se primjenjuje drugi podstavak ove točke.

↓ 2017/371 članak 1. stavak 1. (prilagođeno)

Članak 8.

1. Odstupajući od članka 4., izuzeće od zahtjeva za vizu za državljane treće zemlje navedene u Prilogu II. privremeno se suspendira, na temelju relevantnih i objektivnih podataka, u skladu s ovim člankom.
2. Država članica može obavijestiti Komisiju ako je tijekom dvomjesečnog razdoblja, u usporedbi s istim razdobljem prethodne godine ili sa zadnja dva mjeseca prije početka

provedbe izuzeća od zahtjeva za vizu za državljane treće zemlje navedene u Prilogu II., suočena s jednom ili više sljedećih okolnosti:

- (a) znatnim povećanjem broja državljana te treće zemlje kojima je odbijen ulazak ili za koje je ustanovljeno da neovlašteno borave na državnom području države članice;
- (b) znatnim povećanjem broja zahtjeva za azil državljana te treće zemlje za koje je stopa priznavanja niska;
- (c) smanjenom suradnjom s tom trećom zemljom na ponovnom prihvatu, potkrijepljenom odgovarajućim podacima, a posebno znatnim povećanjem stope odbijenih zahtjeva za ponovni prihvati koje je država članica podnijela toj trećoj zemlji za njezine državljane ili, ako je sporazumom sklopljenim između Unije ili dotične države članice i dotične treće zemlje o ponovnom prihvatu predviđena ta obveza, za državljane trećih zemalja koji su prošli kroz dotičnu treću zemlju;
- (d) povećanim rizikom ili neposrednom prijetnjom za javni poredak ili unutarnju sigurnost država članica, posebno znatnim povećanjem broja teških kaznenih djela povezanih s državljanima te treće zemlje, što je potkrijepljeno objektivnim, konkretnim i relevantnim informacijama i podacima koje su dostavila nadležna tijela.

U obavijesti iz prvog podstavka navode se razlozi na kojima se temelji te uključuje relevantne podatke i statistiku te detaljno objašnjenje preliminarnih mjera koje je dotična država članica poduzela s ciljem ispravljanja situacije. Dotična država članica može u svojoj obavijesti odrediti kategorije državljana dotične treće zemlje koje trebaju biti obuhvaćene provedbenim aktom u skladu sa stavkom 6. točkom (a), navodeći detaljne razloge za to. Komisija o takvoj obavijesti odmah obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

3. Ako Komisija, uzimajući u obzir relevantne podatke, izvješća i statistike, ima konkretne i pouzdane informacije ☒ da se ☒ okolnosti iz stavka 2. točke (a), (b), (c) ili (d) ☒ događaju ☒ u jednoj ili više država članica ili o tome da treća zemlja ne surađuje u pogledu ponovnog prihvata, posebno ako je sporazum o ponovnom prihvatu sklopljen između te treće zemlje i Unije, ☒ Komisija odmah obavješćuje Europski parlament i Vijeće o svojoj analizi, i primjenjuju se odredbe stavka 6. ☒

☒ Za potrebe prvog podstavka, nesuradnja u pogledu ponovnog prihvata može se sastojati, primjerice, u tome što: ☒

- odbija obraditi zahtjeve za ponovni prihvati ili ih ne obrađuje pravodobno;
- ne izdaje pravodobno putne isprave za potrebe vraćanja u rokovima koji su ☒ utvrđeni ☒ u sporazumu o ponovnom prihvatu ili ☒ odbija prihvatiti ☒ europske putne isprave izdane nakon isteka rokova utvrđenih sporazumom o ponovnom prihvatu; ili
- okončava ili suspendira sporazum o ponovnom prihvatu.

4. Komisija prati kontinuirano ispunjavanje posebnih zahtjeva, koji se temelje na članku 1. i koji su se primjenjivali pri procjeni primjerenosti odobravanja liberalizacije viznog režima, u trećim zemljama čiji su državljani izuzeti od zahtjeva za vizu kada putuju na državno područje država članica zbog uspješno zaključenog dijaloga o liberalizaciji viznog režima između Unije i te treće zemlje.

Osim toga, Komisija redovito izvješćuje Europski parlament i Vijeće, najmanje jednom godišnje, tijekom razdoblja od sedam godina od datuma stupanja na snagu liberalizacije viznog režima za tu treću zemlju, a nakon toga ako Komisija smatra da je to potrebno ili na zahtjev Europskog parlamenta ili Vijeća. U izvješću se naglasak stavlja na treće zemlje za

koje Komisija, na temelju konkretnih i pouzdanih informacija, smatra da određeni zahtjevi više nisu ispunjeni.

Ako izvješće Komisije pokaže da najmanje jedan poseban zahtjev više nije ispunjen u odnosu na određenu treću zemlju, primjenjuje se stavak 6.

5. Komisija ispituje svaku obavijest poslanu na temelju stavka 2., uzimajući u obzir:

- (a) postojanje bilo koje ☒ okolnosti iz ☒ stavka 2.;
- (b) broj država članica pogođenih bilo kojom ☒ okolnosti iz ☒ stavka 2.;
- (c) cjelokupni učinak okolnosti iz stavka 2. na migracijsku situaciju u Uniji prema podacima koje su dostavile države članice ili koji su dostupni Komisiji;
- (d) izvješća koja su pripremili europska granična i obalna straža, Europski potporni ured za azil ili Europski policijski ured (Europol) ili bilo koja druga institucija, tijelo, ured ili agencija Unije ili međunarodna organizacija nadležni za pitanja obuhvaćena ovom Uredbom, ako je to potrebno zbog okolnosti pojedinog slučaja;
- (e) ☒ informacije ☒ koje je dotična država članica možda dala u svojoj obavijesti u odnosu na moguće mjere u skladu sa stavkom 6. točkom (a);
- (f) opće pitanje javnog poretka i unutarnje sigurnosti, uz savjetovanje s dotičnom državom članicom.

Komisija obavješćuje Europski parlament i Vijeće o rezultatima svojeg ispitivanja.

6. Ako Komisija, na temelju analize iz stavka 3., izvješća iz stavka 4. ili ispitivanja iz stavka 5. te uzimajući u obzir posljedice suspenzije izuzeća od zahtjeva za vizu za vanjske odnose Unije i njezinih država članica s dotičnom trećom zemljom, pritom blisko surađujući s tom trećom zemljom kako bi se pronašla alternativna dugoročna rješenja, odluči da je potrebno djelovanje, ili ako obična većina država članica obavijesti Komisiju o postojanju okolnosti iz stavka 2. točke (a), (b), (c) ili (d), primjenjuju se sljedeće odredbe:

- (a) Komisija donosi provedbeni akt kojim se privremeno suspendira izuzeće od zahtjeva za vizu za državljane dotične treće zemlje na razdoblje od devet mjeseci. Suspenzija se primjenjuje na određene kategorije državljana dotične treće zemlje upućivanjem na relevantne vrste putnih isprava i, prema potrebi, dodatne kriterije. Prilikom određivanja kategorija na koje se primjenjuje suspenzija, Komisija na temelju dostupnih informacija uključuje kategorije koje su dovoljno široke, kako bi se učinkovito doprinijelo rješavanju okolnosti iz stavaka 2., 3. i 4. u svakom pojedinom slučaju, uz poštovanje načela proporcionalnosti. Komisija donosi provedbeni akt u roku od jednog mjeseca od:
 - i. primanja obavijesti iz stavka 2.;
 - ii. primanja na znanje informacije iz stavka 3.;
 - iii. predstavljanja izvješća iz stavka 4.; ili
 - iv. primanja obavijesti koju je poslala obična većina država članica o postojanju okolnosti iz stavka 2. točke (a), (b), (c) ili (d).

Taj provedbeni akt donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11. stavka 2. U njemu se utvrđuje datum od kojeg suspenzija izuzeća od zahtjeva za vizu treba početi proizvoditi učinke.

Tijekom razdoblja suspenzije Komisija uspostavlja pojačani dijalog s dotičnom trećom zemljom s ciljem ispravljanja okolnosti u pitanju.

- (b) Ako su okolnosti iz stavaka 2., 3. i 4. i dalje prisutne, Komisija najkasnije dva mjeseca prije isteka razdoblja od devet mjeseci iz točke (a) ovog stavka donosi delegirani akt u skladu s člankom 10. kojim se privremeno suspendira primjena Priloga II. na razdoblje od 18 mjeseci za sve državljane dotične treće zemlje. Delegirani akt počinje proizvoditi učinke od datuma isteka provedbenog akta iz točke (a) ovog stavka te se njime na odgovarajući način mijenja Prilog II. Ta se izmjena provodi umetanjem bilješke pored naziva dotične treće zemlje u kojoj se navodi da je izuzeće od zahtjeva za vizu suspendirano u odnosu na tu treću zemlju i određuje razdoblje te suspenzije.

Ako je Komisija podnijela zakonodavni prijedlog na temelju stavka 7., razdoblje suspenzije ☒ izuzeća od zahtjeva za vizu ☒ predviđeno u delegiranom aktu produljuje se za šest mjeseci. Bilješka se mijenja na odgovarajući način.

Ne dovodeći u pitanje primjenu članka 6., tijekom razdoblja suspenzije, od državljana dotične treće zemlje zahtijeva se posjedovanje vize pri prelasku vanjskih granica država članica.

Država članica koja u skladu s člankom 6. predviđa nova izuzeća od zahtjeva za vizu za kategoriju državljana treće zemlje koja je obuhvaćena aktom kojim se suspendira izuzeće od zahtjeva za vizu o tim mjerama obavješćuje u skladu s člankom 12.

7. Prije kraja razdoblja valjanosti delegiranog akta donesenog na temelju stavka 6. točke (b), Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. Izvješće može biti popraćeno zakonodavnim prijedlogom za izmjenu ove Uredbe kako bi se upućivanje na dotičnu treću zemlju premjestilo iz Priloga II. u Prilog I.

8. Ako je Komisija podnijela zakonodavni prijedlog na temelju stavka 7., ona može produljiti valjanost provedbenog akta donesenog na temelju stavka 6. za razdoblje koje ne prelazi 12 mjeseci. Odluka o produljenju valjanosti provedbenog akta donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11. stavka 2.

↓ 2017/371 članak 1. stavak 2.

Članak 9.

1. Komisija do 10. siječnja 2018. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o procjeni učinkovitosti mehanizma reciprociteta iz članka 7. te, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog za izmjenu ove Uredbe. Europski parlament i Vijeće postupaju povodom takvog prijedloga u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom.

↓ 2017/371 članak 1. stavak 3.
(prilagođeno)

2. Komisija do 29. ožujka 2021. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o procjeni učinkovitosti mehanizma reciprociteta iz članka 8. te, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog za izmjenu ove Uredbe. Europski parlament i Vijeće postupaju povodom takvog prijedloga u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom.

Članak 10.

1. Ovlašt za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlašt za donošenje delegiranih akata iz članka 7. točke (f) dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 9. siječnja 2014. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlašt najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlašt automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Ovlašt za donošenje delegiranih akata iz članka 8. stavka 6. točke (b) dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 28. ožujka 2017. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlašt najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlašt prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
4. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlašt iz članka 7. točke (f) i članka 8. stavka 6. točke (b). Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlašt koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
5. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
6. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
7. Delegirani akt donesen na temelju članka 7. točke (f) stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od četiri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.
8. Delegirani akt donesen na temelju članka 8. stavka 6. točke (b) stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore.

Članak 11.

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

↓ 539/2001 (prilagođeno)

Članak 12.

1. Države članice obavješćuju ostale države članice i Komisiju o mjerama koje poduzimaju na temelju članka 6. u roku od pet radnih dana ☒ od usvajanja ovih mjera ☒.
2. Komisija objavljuje mjere o kojima je obaviješteno temeljem stavka 1. u *Službenom listu Europske ☒ unije ☒* u informativne svrhe.

Članak 13.

Ova Uredba ne utječe na nadležnost država članica u odnosu na priznavanje država i teritorijalnih jedinica i putovnica, putnih i osobnih isprava izdanih od strane njihovih tijela.

Članak 14.

↓

Uredba (EZ) br. 539/2001 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga IV.

↓ 2414/2001 članak 1. stavak 3.
(prilagođeno)

Članak 15.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske ☒ unije ☒*.

↓ 539/2001

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Europski parlament
Predsjednik/Predsjednica*

*Za Vijeće
Predsjednik/Predsjednica*